

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Rzeszowie**

Rzeszów, dnia września 2009 r.

**Pan Adam Woś
Burmistrz
Miasta i Gminy Sieniawa**

LRZ-4114-12-06/2009

I/09/012

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. *o Najwyższej Izbie Kontroli* (Dz. U. Nr z 2007 r., Nr 231, poz. 1701 ze zm.), zwanej dalej ustawą o NIK, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie skontrolowała Urząd Miasta i Gminy Sieniawa w zakresie pobierania oraz wykorzystania opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych w latach 2006 – 2008.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym w dniu 19 sierpnia 2009 r., Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie na podstawie art. 60 ust. 1 ustawy o NIK, przekazuje Panu Burmistrzowi niniejsze

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia realizację przez Urząd zadań z zakresu regulowania lokalnego rynku napojów alkoholowych, pomimo stwierdzonych uchybień. Jednocześnie Izba negatywnie ocenia zaniechanie przez Urząd wydawania decyzji o stwierdzeniu wygaśnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, w przypadku nie wniesienia w terminie opłat za korzystanie z tych zezwoleń.

W kontroli ustalono, że na terenie Miasta i Gminy Sieniawa obowiązywały zasady usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz limity punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) - przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży (18 punktów) i w miejscu sprzedaży

(7 punktów), ustalone przez Radę Miejską uchwałami z dnia 22 marca 1997 r. i z dnia 2 grudnia 2005 r. Liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych na koniec: 2006 r. wynosiła 22, 2007 r. – 21, a na koniec 2008 r. – 22. Urząd w 2006 r. wydał 44 zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych (w tym 8 zezwoleń jednorazowych), w 2007 r. - 27 (7) i w 2008 r.- 38 (5).

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie wydawanie przez Urząd zezwoleń na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych. Badanie dokumentacji związanej z wydaniem w 2007 r. 20 zezwoleń (tj. około 95,2%) wykazało, że przestrzegano zasad i warunków ustalonych przepisami art. 9⁶, art. 11¹ i art. 18 ust. 1, art. 18 ust. 3a oraz 5 i 6, art. 18 ust. 6 pkt 4, art. 18¹ ust. 1 w/w ustawy *o wychowaniu w trzeźwości*. Lokalizacja punktów sprzedaży nie naruszała postanowień art. 14 ust. 1 - 4 ustawy oraz uchwały Rady Miejskiej (Nr VI/51/2003), a wniesione opłaty za korzystanie z zezwoleń zostały prawidłowo naliczone. Wszystkie zezwolenia zostały wydane w terminach zgodnych z art. 35 kpa.

Kontrola wykazała, że we wszystkich badanych przypadkach wnioskujący nie określali okresu, na jaki chcieli uzyskać zezwolenie, a organ każdorazowo wydawał na okres 4 lat dla punktów spożycia w miejscu sprzedaży (gastronomii) i na okres 2 lat dla punktów sprzedaży na konsumpcję poza miejscem sprzedaży (sprzedaży detalicznej), tj. na minimalne okresy określone w ustawie z art. 18 ust. 9 cytowanej wyżej ustawy *o wychowaniu w trzeźwości*.

Obowiązujące na terenie Miasta i Gminy Sieniawa programy profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii uwzględniały wszystkie zadania wskazane w art. 4¹ ustawy *o wychowaniu w trzeźwości*, jak również w treści art. 10 ust. ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. *o przeciwdziałaniu narkomanii* (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 ze zm.). W omawianych programach wskazano m. in. podmioty odpowiedzialne za wykonanie zawartych w nich szczegółowych zadań i koszty ich realizacji oraz zasady wynagradzania Miejsko - Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałaniu Narkomanii (MGKRPAiPN). Przed ich uchwaleniem, Urząd posiadał stosowne rozeznanie potrzeb lokalnych, które były każdorazowo konsultowane z organizacjami i instytucjami zajmującymi się profilaktyką i wychowaniem (Policja, szkoły), co zapewniało ich rzetelność i ujęcie faktycznych potrzeb lokalnych.

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia pod względem legalności wykorzystanie środków uzyskanych z opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, gdyż środki te przeznaczono wyłącznie na dofinansowanie zadań określonych w art. 4¹ ust. 1 ustawy *o wychowaniu w trzeźwości*, tj. m. in. na profilaktykę skierowaną w szczególności do dzieci

i młodzieży, pomoc osobom z problemami alkoholowymi oraz na finansowanie działalności MGKRPAiPN.

W latach 2006-2008 na realizację zadań z zakresu przeciwdziałania alkoholizmowi i zwalczania narkomanii wydatkowano łącznie 240.183 zł. Najwyższa Izba Kontroli zwraca jednak uwagę, że w 2006 r. wykorzystanie środków na realizację ww. zadań było niższe od uzyskanych dochodów o 6.141 zł, a plan wydatków nie był w pełni realizowany. Plan wykonano bowiem w 92,1%, a tym samym Urząd, nie wywiązał się z wynikającego z art. 18² ustawy *o wychowaniu w trzeźwości* obowiązku przeznaczenia dochodów uzyskanych z opłat za wydanie zezwolenia wyłącznie na realizację gminnych programów rozwiązywania problemów alkoholowych oraz gminnego programu przeciwdziałania narkomanii.

Do nieprawidłowości Najwyższa Izba Kontroli zalicza także brak sporządzenia w latach 2006-2008 raportu z wykonania Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii.

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli sprawowanie kontroli nad przestrzeganiem warunków korzystania z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych nie przebiegało należycie. Pomimo, że do zadań MGKRPAiPN należała kontrola punktów sprzedaży napojów alkoholowych w liczbie 22 w 2006 r. i 2008 r. oraz 21 w 2007 r., to faktycznie w 2006 r. nie przeprowadzono żadnych kontroli punktów sprzedaży, zaś w 2007 r. i 2008 r. było po jednej kontroli obejmując odpowiednio 7 i 8 punktów.

Do nieprawidłowości Najwyższa Izba Kontroli zalicza także prowadzenie tych kontroli przez Przewodniczącą MGKRPAiPN bez upoważnienia Burmistrza, co stanowi naruszenie postanowień art. 18 ust. 8 ustawy *o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi*.

Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia zaniechanie przez Urząd wydawania decyzji o stwierdzeniu wygaśnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, w przypadkach nie wniesienia w terminie opłat za korzystanie z tych zezwoleń. Spośród 20 przedsiębiorców objętych kontrolą, dwóch nie wniosło opłaty w terminie określonym ustawą (zwłoka 1 i 15 dni). Zastrzeżenia Izby budzi fakt, że postanowieniami z dnia 1 czerwca 2007 r. nr RB 6435a/8-10/i nr RB6435a/15a/07 Burmistrz Miasta i Gminy Sieniawa przywrócił termin dokonania wpłaty II raty w wysokościach: 6.695,62 zł i 175 zł. Tym samym ignorowano skutek przewidziany w art. 18 ust. 12 pkt 5 ustawy *o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi*, gdyż ww. przedsiębiorcy nielegalnie prowadzili nadal działalność gospodarczą na podstawie tych zezwoleń, które wygasły z mocy prawa.

Przedstawiając powyższe uwagi i oceny, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

1. Wydawanie decyzji stwierdzających wygaśnięcie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych w przypadku zaistnienia okoliczności określonych w art. 18 ust. 12 ustawy *o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi*;
2. Przeznaczanie dochodów uzyskanych z opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wyłącznie na zadania związane z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz przeciwdziałaniu narkomanii określone w odpowiednich gminnych programach;
3. Przeprowadzanie przez Miejsko - Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałania Narkomanii kontroli przestrzegania zasad i warunków korzystania z zezwoleń na podstawie upoważnień wydanych przez Burmistrza Miasta;
4. Przedkładanie Radzie Miejskiej w Sieniawie raportów z realizacji Gminnych Programów Przeciwdziałania Narkomanii w terminach wymaganych ustawą *o przeciwdziałaniu narkomanii*.
5. Przenoszenie do kategorii wydatków niewygasających środków pochodzących z dochodów za wydane zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, niewykorzystanych w danym roku budżetowym.

Stosownie do art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Panu prawo złożenia na piśmie do Dyrektora Delegatury Najwyższej Izby Kontroli w Rzeszowie umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosku zawartych w tym wystąpieniu.

W przypadku nieskorzystania z tego prawa, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie oczekuje od Pana Burmistrza w terminie miesięcznym informacji o sposobie wykonania wniosku, bądź o podjętych działaniach na rzecz realizacji wniosku lub przyczynach niepodjęcia takich działań. W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o której wyżej mowa, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.